

Anglické a německé lodstvo.

Anglické válečné lodstvo nemělo v nynější válce až dosud valně štěstí. Námořní válka se změnila v guerillu, ve které rozhoduje odvaha, rychlosť a také náhloda, kdežto velká převaha anglického lodstva nemohla se posud uplatnit. Zodpovědní činitelé mají proto před veřejností dosti těžké postavení, protože v Anglii dobré věděli, že nebude-li jejich lodstvo mít štěstí, ztratí Anglie všecko. I do ciziny proniká z Anglie dosti neopakových hlasů z obecenstva a novin, takže ministři měli dosti těžké postavení, když se v těchto dnech postavili před anglickou sněmovnou.

Lloyd George poukázal tedy na vše, které je v nynější situaci pro Anglii skutečně stránkou nejpříznivější, ačkoliv není žádnou zvláštní zásluhou válečného lodstva, nýbrž pouhým důsledkem mocenských poměrů na světových mořích. Kancelér pokladl sčítání, že podle statistiky "úřadu práce" z 10,123 anglických obchodních parníků 9928 volně se pohybuje moři, kdež to z 2090 německých na ten čas jenom 10 se nalézá mimo přístavy, do nichž se všecky ostatní odebraly.

Winston Churchill snažil se upeknit všecky, kdo v Anglii myslí, že nehody, které dosud anglické válečné lodstvo provázely, znamenají skutečně velké ztráty. Ministr hleděl sněmovně dokázati, že lodstvo plní svou povinnost a žádá veřejnost, aby nepříčitala přílišného významu jednotlivým příhodám, jež prý nemohou mít na složení lodstva rozhodněho vlivu.

Ačkoliv anglické lodstvo utrpělo ztráty, je skutečnost přece taková, že lodstvo je dnes silnější než při vypuknutí války a že jest také silnější v poměru k Německu. Minister srovával potom ztráty lodstva obou států a dokazoval, že třeba se Německu podařilo zasaditi Anglii rány, Anglie zasadila mu rány ještě silnější. Pokud jde o ponorné čluny, byly ztráty na obou stranách stejně. Anglie ztratila 9 torpédovek a Německo asi 8 nebo 10. Anglie ztratila 6 obrněných křížáků a Německo toliko dva, avšak Anglie ztratila 2 lehké moderní křížáky z celkového počtu 36, kdežto Německo, počítame-li také "Breslau", poněvadž byla odstoupena Turecku, ztratilo jich 6 z celkového počtu 25. Jinno to Anglie posílal svoje lodstvo do konce tohoto roku o 15 jednotek, kdežto Německo bude moci v této době spustiti na moře jen 3 lodí, počítaje v to i řeckou lod "Salamis."

"Celkem není přehnáno, pravil Winston Churchill, že Anglie může podstoupiti po celý jeden rok každý měsíc ztrátu jednoho super-dreadnoughtu a přece udrží se výši převahy přibližně stejnou, jako měla v okamžiku prohlášení války. Německo zahájilo také zdlouhavá námořní goerilly doufajíc, že tak dočílí vyrovnání sil, avšak nedbalo toho, že Anglie může stále sesilovati novými jednotkami.

Malý omyl.

V New Orleansu vychází odborný časopis "The Lawyer and Banker", věnovaný, jak samo jméno ukazuje, zájmům právníkův a bankéřů. To jsou dvě trůdy lidí, o kterých by se mohlo souditi, že znají zemské zřízení. V Kongresu na příklad advokátů bankéři mají většinu více než dvoutřetinovou a ve státní legislaturách také jsou silně zastoupeni. Redakteř jmenovaného sborníku před nedávno rozeslala čtenářům dotazník, koho by nejraději viděli kandidatem presidentství roku 1916. Mezi demokraty nejpopulárnějším ukázel se být sekretář vnitra Franklin K. Lane, který obdržel 1.119 hlasů, kdežto president Wilson byl na druhém místě se 703 hlasy, a předseda domu zástupečných Cham Clark na třetím místě se 700 hlasů.

Tímto hlasováním páni advokáti a bankéři dali pěkný kompli-

ment sekretáři Laneovi, ale sobě sníženo na 6 procent, a konec října zároveň vystavili špatně vysvědčení o svých vědomostech. Sekretář Lane totiž nebude ani nominován, ani zvolen presidentem, a to z toho svrchovaně postačitelného důvodu, že se narodil na cizí půdě jako britský poddaný a dle ústavy tudíž nemůže být presidentem, ale Mr. Lane měl to neštěstí, že se narodil za hranicemi. Jinak demokrati byli by si na něho vzpomněli již dříve. "Je to smutný zájem", píše jeden americký časopis, "že takový znamenitý a už teď Američan jako Mr. Lane, nemůže být ani navržen za prezidenta nebo místopresidenta pouze proto, že otcové naši ústavy byli poselci strachem, že nějaký cizinec mohl by se sem vlnit a zmocnit se vlády, když by Američan nedoval pozor."

Well, nebožtík Altgeld byl ještě lepší člověk než Lane, a také nemohl být kandidátem presidentství, ačkoli vlaste se vymouval, že při dílu "ze strategických důvodů", aby se nepříliš nedovíděl, co Německo kupuje. V Rakousku až dosud uveřejněna byla

listina, kterou jmenovaný New Orleanský časopis podnikl, je zajímavá z jiné příčiny. Ukazuje totiž, že i páni bankáři a advokáti jsou ochotní za vrhnouti ústavu Spojených Států, když se jim to hodí, ačkoli jindy vždy se na ni odvolávají, jde-li jim o to, aby povolili některý zákon, jenž dělňákům přináší sebe menší úlevu.

S císařem Františkem Josefem zachází jak s děckem.

Z Vídni oznámil jeden přední dopisovatel dopisem prostřednictvím kurýra přes Rotterdam do psaném, že rakouský císař dnes vzbuzuje mezi obyvatelstvem Vídne pouhou soustrast. Většino časů výběk však vykazuje vývoz. Ten loni přinesl Rakousko-Uhersku 25, letos jen 30,4 milionů korun, čili méně než jednu sedminu! Tak pokles obchodu celé monarchie s cizinou. Ale i obchod mezi Rakouskem a Uherskem značně ohabl. Loni v srpnu Rakousko nakoupilo v Uhrách plodin a zboží za 115 milionů korun, letos jen za 58; loni prodal Uhrám zboží za 35 milionů korun, letos jenom za 35 milionů! Chudáci mají sice být a to boháči mají peněž dost a zahájilých peněž mají více než když jindy.

Zlaté časy mají zejména velkostatkáři. Letošní žně byly lepší než loni, a obilí se prodlává za ceny, o jakých se v Rakousku už po několika pokolení nikomu ani nezdalo. Pro chudinu znamená to ovesně dražší chléb — ale co chceš? Všem nelze vyhověti na jednon. Pánům velkostatkářům nestačily ani ty vysoké ceny domácí — z Německa nabízeli jím "vysoké ceny, a páni vlastenci byli by pro dalí všechno Němcům, kdyby rakouská vláda nebyla zapověděla vývoz potravin. Zprvu zapovězeno

bylo toliko vyvážeti pšenici a žito, ale později zapovězen také vývoz mouky, chleba, ječmeny a sládu. Nebýt toho zákazu, Německo bylo by skoupilo všechno slad v Rakousko-Uhersku. Ceny pšenice a žita stále stoupají, ale uherská výroba dosud nesvolila k dočasněmu odvolání elna na obilí, a tak rakouská vláda asi bude donucena stanoviti maximální ceny obilí.

Jednoho dne se zastavil u jistého raněného, jež oslovil: "Můj dobrý muži, mohu něco pro vás udělat?" tázal se. Voják neodpověděl, ba ani hlavou nepohnul. Ošetrovatelka, pozornější tento výjev, přikvapila k raněnému a upozornila je, že císař s ním mluví. V tom eisí svůj otázku opětovo.

"Ano!" vykřikl raněný až mu hlas přeskakovat. "Vpalte mně kouli do hlavy."

"Má ustřelené obě ruce i nohy a trpí hroznými bolestmi," vysvětlovala osěťováčka císaři.

Zděšení zmočenilo se Františka Josefa, jež hrozne na něj působilo. Zapotácel se, klesl na blízkou židli a dal se do hlasitého pláče. Jeho průvodci odvedli jej ke kočáru a dovezli do dvorního hradu. Od té doby nejel na návštěvu do nemocnice.

V kavárnách se též vypráví, že většinu více než dvoutřetinovou a ve státní legislaturách také jsou silně zastoupeni. Redakteř jmenovaného sborníku před nedávno rozeslala čtenářům dotazník, koho by nejraději viděli kandidatem presidentství roku 1916. Mezi demokraty nejpopulárnějším ukázel se být sekretář vnitra Franklin K. Lane, který obdržel 1.119 hlasů, kdežto president Wilson byl na druhém místě se 703 hlasy, a předseda domu zástupečných Champ Clark na třetím místě se 700 hlasů.

Tímto hlasováním páni advokáti a bankéři dali pěkný kompli-

ment sekretáři Laneovi, ale sobě sníženo na 6 procent, a konec října na na 5½ procenta. Toto snížení bylo provedeno "v zájmu veřejnosti a výhody vlastního výrobců", aby totiž věrný rakouský oddaný bylo umožněno nakupovati dluhopisy nové válečné půjčky. Jak statečně vlaste i pořízení novou půjčku napsovali, o tom čtenáři dočtli se ve zprávách ze staré vlasti.

Pro to tak dobré šlo, vysvětlují se výhody, když očitly se v poměry mezi ženami v SanFrancisco náročnější, až je zachránila před tím, než nebyly nikdy tak bědné, jako kázou.

Ale všechny tyto kreky nemohou zadržeti klesání rakouských papírových peněz. Koncem října Čtenář redakce už jsem zde zase! rakouské korunu měly cenu pouze 5½ haléřů ve zlatě — klesly ještě nedivte, že tak písu, než to vše, více než německé marky. Fran-

couské papírové noty, které za tím by ani nečítal, ale tuhle jako

normálních poměrů lze koupiti po 95¾ haléřů za frank, stálky 1 po

8 haléřů: švýcarské byly jediné kapsy čeky a v druhé zase ty

četě dražší, frank za korunu a ty kulaté a to samé předplatné a

po pol deváta haléře; anglické libra

doplacné na tu naši Ozvěnu, nebo

si každý s radostí předplatil, těž

po také doplatil. Také vám musíme

napsat tři jména těch čtenářů předplatitel co jsem od kterého obdržel,

a každému srdcečně poděkoval,

neb je to moje povinnost.Tak tedy

zaapočnu s krajem: p. Anton Jedlička 2 dollar, p. Fr. Petříčka 2 dollar,

p. Fr. Smolík 2 dollar, p. Pavel Rosa 1 dollar, p. Fr. J. Soukup 1 dollar a p. Karel Pražák

\$1,25 nebo ten si předplatí 1 dollar

na Ozvěnu Západu a 25 centů na

kalendář Nová Vlast. Také je moje povinnost ihned vám zaslata ob-

nes tento, co z radosti činní. Za-

sílám Money Order na obnos ten.

Také musíme oznamit, že tito muži

jsou ochotní a chtějí zůstat vě-

rným při naši armádě a chtějí vě-

rným pojavit. Tak rozmlítil čtenáři

t. l., kteří jste povinné doplatit,

tak až si každý předplatil jako tito

mužové a doufám, že tak každý u-

činní. Bylo by to dosti smutné pro

nás Čechy, abychom se jeden od

Toto talent jest bez odporu politické a jedná se při něm o ziskání Rumunu. Rusové umyslně vyslali

sem pluky národnosti rumunské,

které pocházejí z blízkého kraje,

hned za hranicí. Když nyní za-

brali Rusové Suezawu a Kimpo-

ung, města, která mají pro Rumunu historický význam, rozmožila se

agitace v zájmu rumunského za-

krájení velice.

Rusové oznámjí nové vítězství nad rakouským vojskem v průsmyku Ušzoku v Karpathach. Rakouské

vojsko v místech těch jest na ú-

stupeň, který se podobá kvapnému útoku. Dostalo se do horského prů-

smyku, který je plný sněhu, a ru-

ská jízda je mu v patách a něko-

lik divisi úplně obklipila. Zabránil

tento kraj má mimo jiné pro

Rusy ten význam, že se zmočili

poli petrolejových, posledních, kte-

ří ještě Rakušané a Němci měli.

Jak známo, tvrdilo se několikrát,

že jsou jejich polní automobily ve

vývozu potřebná a člověk se musí

zavřít do kabiny, aby ho vlastenec

nechal vlastenec. Ale když se vlastenec

zavřít do kabiny, aby ho vlastenec

nechal vlastenec. Ale když se vlastenec

zavřít do kabiny, aby ho vlastenec

nechal vlastenec. Ale když se vlastenec

zavřít do kabiny, aby ho vlastenec

nechal vlastenec. Ale když se vlastenec

zavřít do kabiny, aby ho vlastenec

nechal vlastenec. Ale když se vlastenec

zavřít do kabiny, aby ho vlastenec

nechal vlastenec. Ale když se vlastenec

zavřít do kabiny, aby ho vlastenec

nechal vlastenec. Ale když se vlastenec

zavřít do kabiny, aby ho vlastenec